

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XLIV. Ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, & Lituaniæ, ut congregent
Synodos pro reparatione Divini cultus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

ea quibus Christifidelium sub suavi Religionis jugo vota sua Deo reddere satagentium quieti, & conscientiae securitati consulitur propensis studiis intendimus, ac desuper creditae Nobis caelitus dispensationis partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ord. Cisterciens. Nobis nuper exponi fecit, licet dudum fel. rec. Sixtus Papa IV. Praedecessor Noster per suas anno Incarnationis Dominicae 1475. Idibus Decembris sub plumbo expeditas Literas abstinentiam à Carnibus de substantialibus Regulae quam Monachi Ord. hujusmodi profitentur, non esse declaraverit, & Capitulo Generali, illoque cessante Abbati pro tempore existenti Monasterii Cistercii ejusdem Ord. cum quibuscumque Abbatibus, Monachis, & Monialibus, ac aliis personis ipsius Ordinis tunc praesentibus, & futuris, secundum discretionis eorum arbitrium, & conscientiae judicium (super quo eorum conscientias oneravit) quodcumque, & quotiescumque necesse eis, seu alteri ipsorum videretur, per se vel alios dispensandi, ac eis licentiam concedendi, quod carnis etiam extra Monasteriorum septa in quibuscumque locis, absque alicujus poenae incurso, aut conscientiae scrupulo vesci, & uti possent, plenam, & liberam facultatem, licentiam, potestatem, & auctoritatem concesserit, & indulerit, Capitulumque generale d. Ord. de Anno 1481. celebratum in vim, & executionem Indulti hujusmodi in omnibus Monasteriis ejusdem Ordinis generaliter esum carnis permiserit, ac certis diebus ad servandam uniformitatem cum omnibus Religiosis ipsius Ordinis dispensaverit: recol. quoque mem. Alexander PP. VI. etiam Praedecessor Noster per suas pariter sub plumbo Anno Incarnationis Dominicae 1498. octavo Idus Novembris expeditas Literas Cisterciensibus Reformatis Hispaniae, ut carnis juxta ordinationem per Abbatem Cistercii, & Capitulum generale Ordinis hujusmodi factam liberè, & licitè, & absque aliquo conscientiae scrupulo vesci valerent, similiter concesserit, totusque Ordo praedictus ubique diffusus in tali usu, & consuetudine à centum septuaginta sex, vel circiter annis citra existat: quidam nihilominus Monachi memorati Ordinis in Gallia, abstinentes nuncupati super hoc puncto Regulae sufficienter per praemissa dispensatum non esse, nec generalem usum hujusmodi modo supradicto introductum licitum esse contententes, multorum, qui strictiorem Observantiam, excepta sola à carnis abstinentia, sicut praemittitur relaxata juxta definitionem ultimi Capituli generalis Cistercii de anno 1651. celebrari profitentur, conscientias turbent, indeque dissensiones, contentiones, & lites non sine maximo Religionis dampno oriantur, & oriturae timeantur. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apost. dignaremur.

Absolvit
Oratorem à
censuris.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Praepositorum, qui rem sapientius considerarunt, matureque discusserunt, consilio, Monachis Cisterciensibus praedictis tanta conscientia licuisse, & licere uti dispensatione praenarrata super esu carnis per Capitulum generale Ordinis hujusmodi Apostolica au-

thoritate concessa, ac diuturna consuetudine comprobata auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus, eandemque ad tranquillandas conscientias, scrupulosque sedandos benignè approbamus, & quatenus opus sit denuo concedimus, & indulgemus.

§. 3. Non obstantibus in contrarium deductis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, ejusque Monasteriorum, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novemb. 1657. Pontificatus nostri Anno tertio.

Contrariis
derogat.

Dat. P. An.
3. die 10. Nov.

Ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniae, & Lituaniae, ut congregent Synodos pro reparatione Divini cultus.

XLIV.

Synodus semel liberè acta, nusquam retrahatur, & ab ea deviantes damnati censentur, Gelasius I. Constit. 1. §. 17. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1657.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Gravis, & luculentis temporibus clarissimarum gentium vestrarum, quae Catholicae Religionis studio, & generoso peccatorum objectu Republicae Christianae adversus immanes infensissimorum hostium vires jamdiu praesidio, ac propugnaculo sunt, ex animo prorsus indoluimus; & qua precibus ad Deum, qua paternis curis omnibus auxilium, & opem ferre, quantum fieri potuit, profectò curavimus.

Exordium.

§. 1. Nunc saevum illum turbinem, licet percussis, & labefactatis, stantibus tamen rebus concessisse plurimum sanè gavisi sumus; tamque insignis beneficii auctori misericordiarum Patri Deo laudes, & grates etiam publicè egimus. Sed ingenti gaudio, quo mens Nostra completur, magnus laetitiae cumulus accedit ex concordia zelo, & constanti virtute Fraternitatum Vestrarum, quae, uti Nobis Venerab. Frater Episcopus Laudensis Nuntius Apostolicus non semel retulit, in tantis procellarum fluctibus vel sustinendis, vel etiam sedandis, insigniter enituit.

§. 2. Quare agite, Venerab. Fratres, pergitte laboranti adhuc Patriae tam necessario tempore subvenire; etenim quo tanta clades majorem calamitatem rebus omnibus intulerunt, eo magis vobis enitendum est, ut Catholicae Religionis rationes, Ecclesiarum jura, & morum disciplinam pro virili sustentetis, ac restituantis; quod equidem, benediciente Domino, & piissimo Rege, cui sanè instamus, favente, futurum credimus, si in eam rem toto ex corde, & omnibus Pastoralis sollicitudinis officiis serio incuberitis.

§. 3. Cum autem Episcopi munus omne duobus illis Visitationum, & Synodorum capitibus vel praecipue contineatur, ad haec potissimum studiosè, & accuratè peragenda Fraternitates Vestras summopere hortamur. Quam amantibus,

quam

quam etiam minacibus cum præceptis, tum exemplis ipse Christus ad explendas veri Pastoris partes Nobis nedum stimulos admoverit, verum etiam præverit, quæ Apostoli, ac deinceps eorum Successores Viri Sanctissimi profuso quoque cum vita sanguine præstiterint, quæ tam privatis scriptis, quam Conciliis per tot ætates usque ad sacrosanctam Synodum Tridentinam publice celebratis docuerint, ac præceperint vos certè non later, Venerabiles Fratres; quos ideo imitatores Christi, & æmulatores Sanctorum formam fieri gregis ex animo, obsecrantes cupimus, & quoniam cupimus, etiam, ut speramus, currentibus calcar addimus. Porro Nobis ab ipso Nostri Pontificatus initio nihil antiquius fuit, quam Urbem nostram in primis, & locum sanctum, quem elegit Dominus, ab omni profus labe, ac vitiorum sordibus, quantum in Nobis esse posset, purum, & repurgatum custodire, quo promptius, ac felicius ab universis Christi fidelibus hinc salutis nedum præcepta, sed exempla quoque peti possent. Idque præterea instituta, & usque prosequuta per Nos ipsos (licet circumstent, & alio sæpe avocent difficilium temporum tot graves curæ) Ecclesiarum, locorumque piorum diligenti visitatione urgere non desistimus, verentes nimirum ne fortè increpationes adeo pavendas illas Domini per Ezechielem ad Pastores Israel non requirentes, nec patientem gregem in Nos converti mereamur; aut etiam ex ore Hieremiæ illud: *Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos, ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum.*

§. 4. Quam sæpe visitationem suam cum à vobis nunc Deus clementer averterit, ut ea procul in posterum longe sit, etiam atque etiam providere; curate ut greges vestros (quod in tanta rerum perturbatione necesse fuit) dispersos, & debilitatos per quam diligenter visitetis; quod in eis infirmum est consolidetis; ægrotum sanetis, confractum alligetis, abjectum reducat, quod perierat requiratis; ut qui, vel hodie vobis multus est ad ignoscendum Deus quantum vos charitatis, & sollicitudinis erga sanguine suo redemptas oves impenderitis, tantum salutis, & prosperitatis, vobis, Ecclesiis, ac toti Reipublicæ vestræ (quos in sinu cordis plane gerimus) reducere, & cumulare velit.

§. 5. Cæterum quo cunctis Religionis, divini cultus, ac disciplinae Ecclesiasticæ rationibus in Provinciis istis melius, ac facilius pro re, ac tempore consuli possit, eundem Nuncium Nostrum non solum monitis, & mandatis, sed etiam peculiaribus facultatibus speciali Diplomate communicatis instruximus. Eum proinde audire omnino debent Fraternalitates Vestræ; quibus Apostolicam benedictionem paterne largimur.

Dat. P. An. 3.
die 10. Nov.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Novembris 1657. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XLV.

Constitutio qua innovantur ordinata jussu fel. record. Urbani VIII. & Innocentii X. pro subventionem pauperum ægrotorum Urbis.

Edita An. D.
1657.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UT in hac Alma Urbe Nostri pauperibus ægrotis opportuna charitatis auxilia sedulo exhibeantur, operæ pretium facturi Nobis videmur si illa, quæ dudum fel. rec. Urbani VIII. & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum jussu ea super re provide

statuta fuerunt, innovemus, & quo serventur in posterum exactius, graviorum pœnarum adjectione muniamus.

§. 1. Itaque de Congregationis Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ deputatorum consilio, omnibus, & singulis Præceptoribus, Gubernatoribus, Guardianis, Officialibus, Rectoribus, & Administratoribus quibuscumque infra expressorum dictæ Urbis Hospitalium sub vigintiquinque scutorum auri à contraventorum singulis de propriis eorum bonis exigenda, nec non privationis officiorum, & incapacitatis ad alia similia obtinenda eo ipso incurrendis, aliisque Nostri, & pro tempore existentis Romani Pont. arbitrii pœnis harum serie auctoritate Apostolica districtè præcipimus ut infra scriptas ordinationes diligenter observent.

§. 2. Videlicet: In quolibet eorundem Hospitalium seorsim constituatur locus, seu mansio certo lectorum numero instructa, in quibus recipiantur qui scabie ultra alias infirmitates in ipso Hospitali curari solitas laboraverint. Parochi, quando ægrotum in viis, & plateis publicis, stabulis, aliisque locis intra terminos parochiarum suarum repererint, lectum gestatorium ex loco in quo dilecti filii Eleemosynarii Nostri jussu collocatus fuerit, adferri, ægrotumque, si ex natione fuerit, quæ Hospitale in eadem Urbe habeat, ad Hospitale nationis hujusmodi, sin minus ad Hospitale commune quod magis ægroto placuerit, dummodo tamen morbus ex illis sit, qui in eodem Hospitali communi curantur, deferri curent. Pro mercedis bajulorum qui ægrotum ad Hospitale, ut præmittitur, detulerint, solutione, Eleemosynarius Noster prædictus adhibetur, qui mercedem promptè solvendi mandatum dedimus. Licebit cuilibet, qui ægrotos in viis, & plateis publicis, aliisque locis viderit, ejus rei certiore facere Parochum, ut ille lectum gestatorium adferri, ipsosque ægrotos ad Hospitale deferri curet: Nobis autem pergratum erit ejusmodi obsequium. Ægroti ex Hospitalibus non dimittantur priusquam bene sanati, ac extra periculum recidivæ in morbos prolapsionis constituti sint. Porro Hospitalia certas artes mechanicas exercentibus destinata sunt infra scripta, videlicet: Hospitale Sancti Rochi pro auribus eorumque famulis, rem pecuniariam, vaccarum rubrarum exercentibus, sutoribus veteramentariis, lignorum ad mensuram aptatoribus, exoneratoribus, vinitoribus, nautis, æquæ bajulis, & fidicinibus.

§. 3. Hospitale S. Mariæ de Horto nuncupatum pro aviariis, molitoribus, rei pecuariæ vaccarum albarum præpositis, naviculariis Regni Neapolitani, olitoribus eorumque famulis, colonis partiaris vinearum, sutoribus veteramentariis, saltamentariis, & vermicellariis.

Nec non Hospitale S. Mariæ de Laureto pro pistoribus eorumque famulis, crustulariis, seu, ut vulgo dicuntur, ciambellariis, & frumenti menforibus.

§. 4. Hospitalia vero seu Archihospitalia Sancti Spiritus in Saxia, S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, S. Mariæ Consolationis, S. Joannis Colabitz in Insula Tyberina, S. Jacobi incurabili, & S. Lazari omnibus nationibus communia sunt.

§. 5. In Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia tot sint lecti tam pro nobilibus, quam pro non nobilibus quot capiunt illius infirmitatis; inibi autem recipiantur febribus, alvi que dejectione, vel dyfenteria laborantes, nec non vulnerati ex omni natione, quamvis etiam scabiosi sint, dummodo tamen non habeant Hospitale eorum nationis, nisi in hoc casu numerus præfixus ægrotorum in

Comminatio
pœnarum.

Statuta pro
subventionem
pauperum.